

DOSSIER DE PREMSA

Brams – Tornar-hi, tornar-hi i tornar-hi

1. Fitxa ràpida del grup

- **Nom del grup:** Brams
 - **Any de formació:** 1990
 - **Procedència:** Berga
 - **Estils:** rock, ska-rock, punk-rock
 - **Membres actuals:**
Francesc Ribera “Titot”, David Rosell, Pere Borralleras, Guillem Vernis, Xarli Oliver, Jordi Barnola i Ignasi Ballús
 - **Any del nou disc:** 2026
-

2. Brams en una frase

Rock de taverna i de combat.

3. Orígens del grup

Brams neix a **Berga l’any 1990**, amb el **rock radical basc** com a principal referent musical dels seus primers membres. Aquest origen coincideix amb l’aparició del que es coneixerà com a *rock català*, entès no com un estil musical concret sinó com un **moviment cultural**: una eclosió de grups arreu de les comarques de Catalunya i dels Països Catalans que comencen a fer rock en català des de fora dels grans centres urbans.

Aquest moviment genera un **nou públic sensible** a propostes musicals en català, una indústria incipient, sales de concerts, discogràfiques i, sobretot, una creixent complicitat de molts ajuntaments que, veient la resposta del jovent, incorporen de manera estable el rock català a la programació de festes majors.

En aquest context, Brams passa de ser un projecte local a veure viable la possibilitat de **gravar discos i accedir als circuits professionals**, donant sortida a cançons que feia anys que existien però que difícilment haurien pogut imaginar-se publicades sense aquest marc col·lectiu. És així com el grup comença a formar part del **corpus musical dels Països Catalans**.

4. Trajectòria i evolució artística

Evolució musical

L'evolució artística de Brams és **lenta i deliberadament poc etiquetable**. En els primers anys, el grup reproduïx models escoltats, experimenta amb diferents sonoritats i no parteix d'un criteri musical tancat ni d'una vocació estilística definida. Brams no neix d'una militància musical concreta ni d'una melomania específica: el que sempre prima és **el contingut de les lletres**, que esdevé el veritable eix vertebrador del projecte.

Aquesta primera etapa —que s'estén des dels inicis fins a *Aldea Global Thematic Park* (2001)— es caracteritza per una **heterogeneïtat sonora notable**. Les cançons poden ser estilísticament molt diferents entre si, i el nexce comú és sobretot el discurs, no pas el so.

Amb el pas del temps, la formació original de set amics evoluciona. Alguns membres segueixen el seu camí vital i s'incorporen músics amb **altres bagatges i experiències prèvies**, fet que aporta noves eines i nous criteris. En aquest procés guanyen pes el **rock** i l'**ska**, i comença a aparèixer una major coherència sonora.

El **punt d'inflexió** arriba amb *Energia* (2003), primer disc on **David Rosell** participa en la producció. A partir d'aquest moment, la seva tasca consisteix a dotar les cançons d'unitat, criteri i personalitat pròpia, sense sotmetre-les a patrons estilístics rígids i acaba convertint-se en el productor i director musical indiscutible. Neix així, progressivament, el que es pot definir com el **“so Brams”**: una sonoritat recognoscible que no depèn d'una etiqueta concreta sinó d'una manera pròpia d'entendre melodies, ritmes i estructura.

Aquesta identitat sonora es consolida especialment a partir de la **segona etapa del grup**, iniciada el 2015, amb els darrers treballs discogràfics, on el so Brams queda plenament definit.

Lletres i discurs

Pel que fa a les lletres, Brams manté una **continuïtat clara** al llarg de tota la seva trajectòria. Les cançons s'inscriuen en un marc de **lluita social i política**, vinculades a l'esquerra i a l'independentisme català, però sempre defugint el to solemne o dogmàtic.

L'ús de la **ironia, el sarcasme, l'humor i la broma** és un tret distintiu del grup, que entén la seva música també com a espai d'oci i gaudi. El missatge no busca carregar de transcendència extrema l'escolta, sinó **interpel·lar, sacsejar i fer pensar sense amargar**, proposant una mirada crítica però vitalista.

Activitat i xifres clau

Brams manté una primera etapa d'activitat continuada entre **1990 i 2005**, any en què el grup fa un comiat que finalment no és definitiu. Després d'un període d'aturada, el projecte es reprèn el **2010** i es manté actiu fins a l'actualitat.

En conjunt, la trajectòria del grup suma **36 anys d'història**, amb aproximadament **750 concerts** realitzats.

Discografia

- *Amb el rock a la faixa* (1992)
- *Ni un pas enrere* (1993)
- *La diplomàcia de la rebel·lia* (1994)
- *Cal seguir lluitant* (1995)
- *Al Liceu* (directe) (1997)
- *Nena de Nicaragua* (1998)
- *Tot és possible* (1999)
- *Aldea Global Thematic Park* (2001)
- *Energia* (2003)
- *Sempre més* (2005)
- *Oferta de diàleg* (2011)

- *Anem tancant les portes a la por* (2014)
 - *Demà* (2017)
-

5. El nou disc: fitxa general

- **Títol:** *Tornar-hi, tornar-hi i tornar-hi*
 - **Data de publicació:** 29 de gener de 2026
 - **Segell:** Brams autoedició
 - **Formats:** només digital
-

6. El nou disc: per què ara

Tornar-hi, tornar-hi i tornar-hi neix d'un temps de silenci i descol·locació. Després del 2017, com gran part de l'independentisme català, Brams queda suspès en un estat de perplexitat: sense acabar d'entendre què havia passat, o potser sense voler assumir-ho del tot. Ha calgut temps per pair la derrota, assumir-la i, sobretot, per saber què calia dir i com dir-ho.

La motivació d'aquest disc és precisament aquesta: ara sí que sabem què volem explicar. Abans no. Brams sempre ha estat un grup que escriu des de la necessitat expressiva, no des de l'obligació de publicar. **Aquest disc arriba quan el discurs s'ha aclarit.**

El context polític, social i cultural és el d'una derrota que no vol convertir-se en abandó. Brams ha intentat sempre donar energia als companys de lluita, a la gent que hi és. I en aquest moment considera que tornar a fer-ho no només és pertinent, sinó necessari.

Pel que fa al moment vital del grup, Brams es troba en una situació d'activitat limitada, condicionada pels compromisos professionals dels seus membres en altres àmbits. Tot i això, el projecte no es resigna a desaparèixer ni a tancar-se mentre tingui coses a dir. El fet mateix de publicar un nou disc és la prova que **el projecte continua viu.**

7. El discurs del disc

La idea central del disc és la que explicita el títol: tornar-hi, tornar-hi i tornar-hi. Després d'una derrota, l'únic camí possible és aixecar-se i continuar. Ningú guanya a la primera. La derrota només es confirma quan una de les parts abandona. Abandonar seria certificar-la, i això és justament el que Brams rebutja.

El disc aborda aquesta idea des de quatre eixos principals, més un cinquè que els matisa:

1. Reforçar l'**autoestima** col·lectiva, després del cop.
2. Encomanar energia, sense ingenuïtats.
3. Advertir dels perills de la decepció, especialment el risc d'“**abraçar monstres**” quan es perd el rumb.
4. Reivindicar una **actitud desenfadada** i valenta, fent burla de l'enemic relativitzant-ne la grandesa
5. El vessant de **taverna** i cultura popular, que recorda que Brams no és un grup tancat en la solemnitat, sinó arrelat a la festa, a l'humor i al gaudi compartit.

Tot plegat es construeix amb ironia, sarcasme i una mirada sovint lateral, que juga a mirar el món des de l'altra banda del mirall per fer-lo més petit i menys temible.

8. Les cançons

Les cançons del disc no es desvetllen íntegrament en aquest dossier. El llançament està concebut perquè els temes vagin apareixent de manera progressiva, amb publicacions esglaonades.

Cada cançó s'explicarà en el seu moment, amb el context i el paper que juga dins del disc. Avançar-ho tot ara trencaria el relat i l'expectativa del projecte.

9. So i producció

La producció, enregistrament, direcció musical i direcció artística del disc han anat, un cop més, a càrrec de David Rosell, a partir del treball realitzat al seu estudi, que és també el local d'assaig del grup.

Les decisions sonores parteixen d'una idea clara: matisar i reforçar l'esperit de Brams, no reinventar-lo. A aquestes alçades, el grup no busca mutacions artificials, sinó circular pel seu so propi.

El disc manté el so Brams construït al llarg dels darrers anys: recognoscible, directe i al servei del discurs.

10. Els membres del grup

Brams manté la seva formació estable:

- Francesc Ribera “Titot” – veu. Membre fundador i únic integrant present des de 1990.
 - David Rosell – guitarra. Al grup des de 1996. Paper clau en la producció i direcció musical.
 - Guillem Vernis – saxo. Incorporat també a mitjans dels noranta.
 - Pere Borralleras – baix. S'incorpora a la segona etapa del grup, a partir del 2010.
 - Xarli Oliver – bateria. Membre històric que retorna al grup després d'haver-hi estat als anys noranta.
 - Jordi Barnola – trompeta. Una de les incorporacions més joves del projecte.
 - Ignasi Ballús – trombó. Una de les incorporacions més recents.
-

11. Brams avui

Avui, Brams ocupa un lloc clar dins la memòria musical i política del país, especialment vinculada a les lluites d'alliberament nacional i social, però també a la cultura popular catalana i a l'imaginari col·lectiu.

La connexió amb les noves generacions és més limitada per una qüestió d'edat i trajectòria, però en determinats sectors continua sent significativa. Una part important del públic s'acosta a Brams tant per la seva història com per la seva vigència discursiva.

La publicació d'aquest nou disc certifica que el projecte continua sent vigent: mentre hi hagi coses a dir, Brams existirà.

12. Directe i gira

El directe continua sent l'eix central de Brams. Sempre ho ha estat.

El nou espectacle combina les cançons del nou disc amb temes històrics del grup, integrats de manera que les cançons noves es vegin reforçades pel repertori clàssic.

Brams és un grup de directe, de comunicació bidireccional amb el públic, i aquesta aposta es manté intacta.

Dates clau de presentació

- **19 de març – Barcelona**, L'Aliança del Poble Nou (20.00 h)
 - **21 de març – Vic**, Sala La Cabra (22.00 h)
 - **28 de març – Berga**, Cine Catalunya (22.00 h)
 - **4 d'abril – Salt**, Sala La Mirona (22.00 h)
-